

NADBISKUP METROPOLIT ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
Uskrsna čestitka i pastirska poruka 2023.

Što tražite Živoga među mrtvima? (Lk 24,5)

Draga braćo i sestre!

U Kristovu vapaju sve naše rane dobivaju svoj glas. U njegovu vapaju „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ (Mt 27,46) završava na križu zemaljska stvarnost Isusova života. I ne samo njegova. Krik razapetoga Isusa Krista, koji plače zbog Očeve udaljenosti, ujedinjuje u sebi sve udaljenosti čovječanstva od Boga, začete još u prvom ljudskom grijehu. U tom vapaju i sve naše rane dobivaju svoj glas. One se sjedinjuju s Kristovim ranama na križu. Od te silne boli „Isus opet povika iza glasa i ispusti duh“ (Mt 27,50). U tom je trenutku umrla stvarnost kakvu je čovječanstvo do tada poznavalo. „I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje“ (Mt 27,51). No, Kristova smrt nije put u ništa. Njegov krik na križu, krik je prodora nove stvarnosti na zemlju, u ljudski život. „Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo, ako li umre, donosi obilat rod“ (Iv 12,24). Kristova smrt je smrt u Bogu. Naše dakle rane, ucijepljene u Kristove, postaju privilegiranim mjestom Božje prisutnosti. I početkom nove stvarnosti! Tako naša vjera dobiva u Kristovu križu novu jasnoću. Stoga, ne bojmo se križa! Ne oduzimajmo mu njegovu snagu! Po križu smo otkupljeni i zauvijek spašeni od „Božje udaljenosti“. Tek po križu smo u potpunom zajedništvu s Bogom!

Uskrsno je jutro odgovor na pitanje smisla Velikoga petka. Onaj tko ignorira Kristove rane, koje su sjedinjene s ranama ovoga svijeta, ne može ni s apostolom Tomom ispovjediti: „Gospodin moj i Bog moj!“ (Iv 20,28). Takav čovjek još nije u potpunom zajedništvu s Kristom. Taj nije spreman za prodor nove stvarnosti u ovu našu, još uvijek porobljenu ljudskim zlom. Zato anđelovo pitanje ženama na Isusovu praznom grobu i jest „Što tražite Živoga među mrtvima?“ (Lk 24,5). Uskrsli se Krist ne vraća u staru stvarnost. On ju predvodi u „novost života“, daje joj novo lice. Uskrs stoga nije više samo predmet naše vjere. Uskrs je naša stvarnost! Onaj tko vjeruje u Krista, u njega je kršten i živi iz njegova uskrsnuća i u njegovu uskrsnuću. Tko tako živi, živi za život, ne za smrt; živi za Boga, ne za svijet; živi za otkupljenje, ne za grijeh! Bog po uskrsnuću svoga Sina uskrsava sumnjama razapetu vjeru nas kršćana. Uskrsli nas Krist predvodi i uvodi u novu stvarnost: „Ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti“ (Mt 28,7). Iz toga proizlazi da Uskrs ne započinje tek nakon smrti. Naš Uskrs započinje u

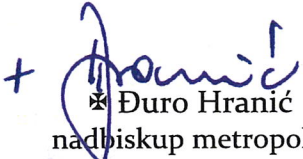
trenutku kada pustimo da Krist – kroz vrata naše vjere – uđe u naše srce. Naše je srce naša Galileja! Tu ćemo ga susresti! U srcu svakoga od nas započinje nova stvarnost zajedništva i života s uskrsnim Gospodinom. Tu započinje naše svakodnevno obraćenje. Mi smo potrebni trajnoga uskrsa (*resurrectio continua*). Tko to ne prihvaća, ostaje u tami Velikoga petka te i dalje probada Kristovo i naše razapeto tijelo.

Plodovi su Uskrsa mogući već sada. Tko po daru vjere čezne za živim Kristom, taj u vjeri uči iznova vidjeti ono što se dogodilo – poput dvojice učenika koje je put sumnje poveo prema Emausu, njihovoj staroj stvarnosti. No na tome putu, a da ga nisu prepoznali, susreću uskrsloga Krista koji im iznova tumači ono što su davno prije čuli. Već su njihova sjećanja, iako usred stare stvarnosti, bila dovoljna da Krist u njima rasplamsa novu vatru života. Taj ih susret s Uskrsnim uvodi u nov život: od krivnje do oprostjenja, od straha do utjehe, od poniženja do dostojanstva, od bespomoćnosti do hrabrosti, od smrti do života, od čovjeka do Boga. Bog koji u život zove ono što nije, koji stvara sve ni iz čega, odijeva čovjeka u novu stvarnost i snagom Duha Svetoga oživljava one koji su već za života umrli u svojim nadanjima. Samo je potreban dar vjere!

Tu i takvu vjeru u Kristovo i u svoje uskrsnuće želim i molim svima nama, draga braćo i sestre, dragi vjernici, draga braćo svećenici, redovnici, redovnice, vjeroučitelji, župni suradnici i volonteri: iskreni i ponizni tražitelji Uskrsloga Gospodina – u srcu i na rubovima Crkve. Neka nam Krist, prvorođenac od mrtvih, svima podari da snagom Duha, kojom je On nadvladao smrt, i mi preobrazimo svoj život!

U zajedništvu s mons. Ivanom Ćurićem, našim pomoćnim biskupom, i mons. Marinom Srakićem, našim nadbiskupom u miru, želim vam svima sretan i blagoslovljen Uskrs!

U Đakovu, o svetkovini Uskrsa 2023.

+
✠ Đuro Hrančić
nadbiskup metropolit